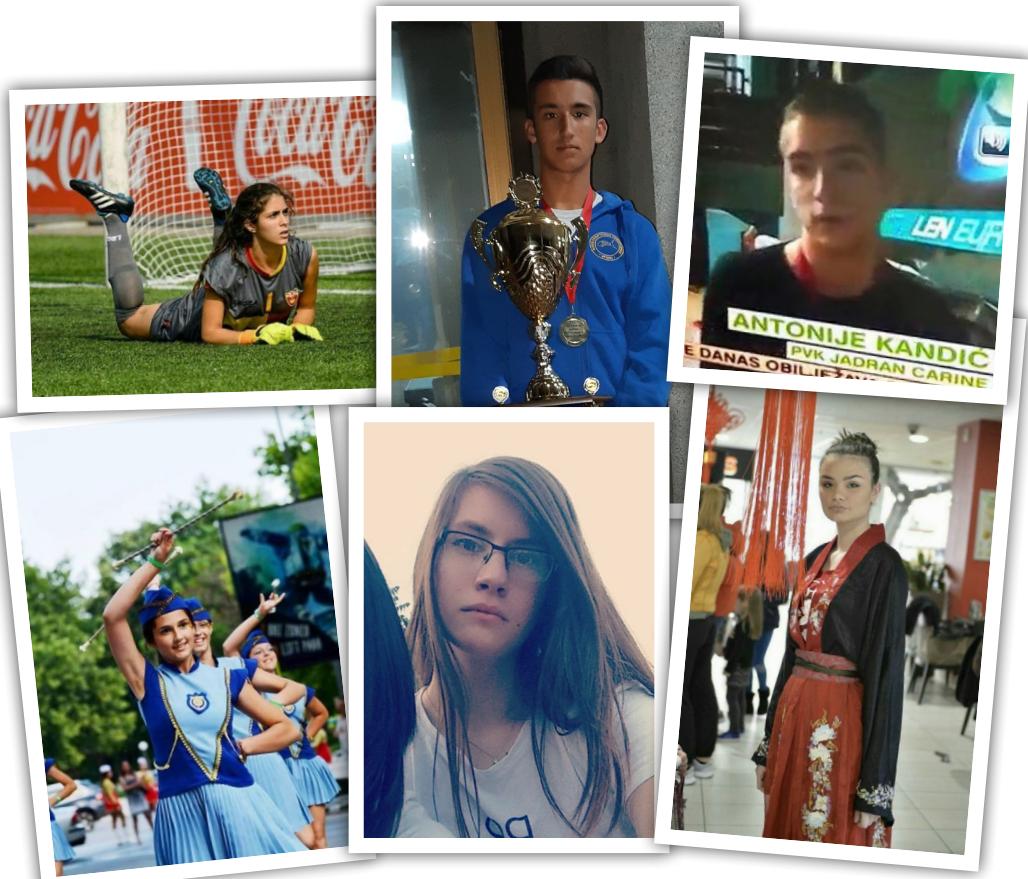

GLAVA 25

Nadareni učenici

Na narednim stranicama predstavljamo učenike koji su sa nama podijelili kako dio svojih interesovanja tako i dio svojih životnih iskustava... čitate o uspješnom vaterpolisti Alenu, o strastvenom ribolovcu Goranu, o našem bivšem učeniku koji je školovanje nastavio u Kini, o Antoniju koji je višestruko nagrađivan u plivačkim disciplinama, o talentovanoj Kseniji, o Nadi koja je učila kineski jezik i bila u kineskom ljetnjem kampu, o fudbalerki Nikolini, o višestruko talentovanoj Maji, o teniseru Gojku...

Urednica *Godišnjaka*, prof. Dragana Franić, koristi priliku da i ovdje zahvali kolegama Sanji Avramović, Maji Mršulji, Nataši Stojanović i Milošu Triviću koji prepoznaju interesovanja učenika pa iste i predlože kao one o kojima bi trebalo govoriti kako putem školskih online glasila tako i u samom *Godišnjaku*... imamo još ovakvih mladih ljudi u našim redovima, samo nisu baš svi voljni da javno govore o sebi, moraćemo ih više osnaživati...

25.1 Naš Alen - uspješni vaterpolista

Razgovarali smo sa još jednim našim učenikom, sa uspješnim vaterpolistom Alenom Isljamovićem. Alen je 3. razred, obrazovni program Brodomašinski tehničar. U nastavku pročitajte kako nam se predstavio.

Vaterpolom sam se počeo baviti prije 11 godina, dakle sa 6 godina.

Vaterpolo je u mom gradu veoma popularan i kao mlađi sam uvijek dolazio da gledam tadašnje velikane kako igraju na našem bazenu u Kotoru i nijesam mogao da sakrijem oduševljenje.

To me je podstaklo da se i ja oprobam u ovom sportu.

U početku sam bio igrač i bio sam veoma zadovoljan svojim napredovanjem, a poslije par godina sam prešao u golmane. Priznajem, mislio sam da to i nije za mene, da sam bolji kao igrač, ali vrijeme je pokazalo svoje. Ostvarivaо sam velike uspjehe i rekao sam sebi da će vaterpolom da se bavim i u narednom periodu.

Bilo je tu i perioda kad sam bio na ivici da se ispišem, jer u tim godinama

Slika 29. Alen Isljamović prima nagradu

golmana. Nekim od mlađih igrača sam bio uzor, što je meni mnogo značilo, jer je velika stvar da sa 15-16 godina već imate ljudе koji čekaju da vas gledaju na utakmici i koji ne mogu da zamisle utakmicu bez vas. Naravno, tu su i moji prijatelji i saigrači, bez kojih ovo ne bih ostvario. Sada konstantno treniram u prvom timu Primorca i zadovoljan sam svojim uspjehom. Prošle godine sam ušao u reprezentaciju za igrače ispod 19 godina, iako sam imao samo 16 i sa tom reprezentacijom sam osvojio 2. mjesto na Evropskom prvenstvu u Minsku. Igrao sam i za reprezentacije za igrače godišta 2000. i 2002. Sa 2002. godištem smo osvojili 3. mjesto na regional-

nom takmičenju, gdje sam osvojio nagradu za najboljeg golmana. I na svakom predstojećem turniru sam se dokazivao i osvajao nagrade i priznanja, što mi je bio dodatni motiv da još više napredujem. Takođe, pozivan sam i na treninge sa glavnom reprezentacijom Crne Gore, što mi mnogo znači, jer su tu najbolji od najboljih iz Crne Gore. U naredne 3 godine sa reprezentacijom iščekujem još 5 takmičenja na svjetskom i evropskom nivou i nadam se velikim uspjesima.

**Razgovor sa Alenom vodila je prof.
Maja Mršulja**

25.2 Antoniju Kandiću 13 odličja u plivačkim disciplinama

Želimo da pohvalimo uspjeh učenika naše Škole, pomislili smo da je i u njegovom slučaju opravdana ona stara latinska *Mens sana in corpore sano...Naime, Antonije Kandić (drugi razred, obrazovni program Nautički tehničar) nije samo uspješan mladi sportista već je i uzoran učenik.*

Osnovnu školu završio je sa diplomom Luča, za srednju školu odabrao je nas i ostao dosljedan svojim radnim navikama - prvi razred završio je sa swim peticama.

Dijelimo sa vama informacije koje smo dobili od njegovog trenera Seada Adrovića:

Na Zimskom državnom prvenstvu Crne Gore u plivanju (8.-9.12.2018, Herceg Novi), na kojem je učestvovalo 195 plivača iz 10 crnogorskih klubova, Antonije Kandić se okitio sa 13 odličja u sljedećim plivačkim disciplinama:

- 50m slobodno-zlato u juniorskoj kategoriji,
- 100m delfin-zlato u juniorskoj kategoriji,
- 50m delfin-zlato u juniorskoj kategoriji,
- 400m slobodno-zlato u juniorskoj i apsolutnoj kategoriji,
- štafeta 4x50m slobodno-bronza u apsolutnoj kategoriji,
- 100m slobodno-zlato u juniorskoj kategoriji,
- 1500m slobodno- zlato u juniorskoj i apsolutnoj kategoriji,
- 200m slobodno- zlato u juniorskoj i srebro u apsolutnoj kategoriji,
- 400m mješovito-zlato u juniorskoj i srebro u apsolutnoj kategoriji i
- štafeta 4x50m mješovito- bronzana medalja u apsolutnoj kategoriji.

U narednom periodu ga očekuju reprezentativne pripreme sa nacionalnim timom Crne Gore, a zatim i učešće na međunarodnom plivačkom mitingu Montenegro Mimoza Cup 2019. Antonije se profesionalno bavi plivanjem pet godina u PVK Jadran a trenazni trening realizuje na bazenu Dr.Simo Milosević u Igalu, svakim

Slika 30. Antonije Kandić na podijumu

danim osim nedelje tako da dnevno prepliva 6 do 7 km.

Nama kao Školi ostaje da čestitamo od srca i da obećamo da ćemo i nadalje navijati kako za uspjeh u bazenu tako i za uspjeh u školi.

Bravo, Antonije!

25.3 Gojko Milojko – teniser

Predstavljamo zaljubljenika u tenis - našeg učenika...

Zovem se Gojko Milojko, imam 16 godina i učenik sam 2. razreda Srednje Pomorske škole Kotor, obrazovni program Nautički tehničar. Tenisom se bavim već deset godina. Iako imam ličnog trenera i treniram kod kuće, ponekad mi je teško da uskladim sportske i školske obaveze.

S obzirom na to da se tokom mog djetinjstva u kući pratilo tenis, uz oca sam i ja postao pasionirani ljubitelj ovog sporta. Bio sam prikovan za fotelju tokom prenošenja teniskih turnira, općinjen elegancijom ovog sporta i spretnošću njegovih igrača.

Divio sam se Novaku Dokoviću, kao nekom ko se iz skromnog života na ovim prostorima popeo do samog vrha ljestvice sportskog uspjeha. On je za mene postao sinonim za fizičku snagu i psihičku izdržljivost, ali i nesputanu upornost i liderstvo. Pored svega toga, uočio sam njegovu skromnost i spontanost, kao pokazatelje da sport može izgraditi mlade ljude u kompletne i kvalitetne ličnosti. Nakon 10 godina rekreativnog igranja tenisa, svaki moj dan ispunjen je sučeljavanjem reketa i loptice. Svakodnevni treninzi rezultirali su brojnim medaljama na turnirima širom Crne Gore.

U budućnosti ču nastaviti da dajem sve od sebe, uz želju i nadu da će moja sportska karijera nastaviti da se kreće uzlaznom putanjom. Ono što se nikada neće promijeniti jeste zahvalnost za to što imam priliku da se bavim ovim, po mom mišljenju, najljepšim sportom na svijetu. Igranje tenisa nikada neću smatrati obavezom, već privilegijom.

Ostaje nam da Gojku poželimo uspjeh i da i dalje budi ovakav zaljubljenik u tenis!

Profesorica Maja Mršulja razgovarala je sa Gojkom, zahvaljujemo joj što nam je skrenula pažnju na uspjehe mladog Gojka.

Slika 31. Gojko Milojko

25.4 Goran Boričić – trofejni ribolovac

Slika 32. Goran Boričić sa klubom

Zovem se Goran Boričić, imam 18 godina i učenik sam Srednje Pomorske škole Kotor.

Ribanjem (ribolovom) sam počeo da se bavim sa 7 godina. Iz dana u dan ljubav prema moru, brodovima i ribama bila je sve veća i veća. Prvo sam počeo da lovim rukom sa mula, a zatim sam prešao na ribolov štapom sa obale. Trebalo mi je vremena da savladam neke osnovne stvari i tehnike... Ribanje iz barke, u kojem sam uživao zajedno sa ocem, probudilo je takmičarski duh u meni. Prvo takmičenje sam imao 2015. godine i bilo je štapom sa obale, tada sam bio član Kluba sportskih ribolovaca Ribar iz Baošića. Za taj klub sam ribao 2 godine i osvojio sam jednu srebrnu medalju. Odlučio sam da se prebacim u drugi klub i tamo nastavim sa takmičenjima... Prvo takmičenje za Klub sportskih ribolovaca Igalo imao sam 2017. godine, opet štapom sa uređene obale na kojem sam uzeo svoju prvu zlatnu medalju. Osjećaj je bio predivan, srce mi je bilo puno. Odmah sljedeće sedmice uslijedilo je još jedno takmičenje, uz malo sreće priznajem, opet sam uzeo zlatnu medalju. Imao sam količinski istu težinu ulova kao i moj kolega, ali na moju sreću ja sam imao veći broj ulovljenih riba.

Zatim dolazi ekipno takmičenje na kojem uzimamo zlatnu medalju. Pošto su članovi mog kluba primjetili moj trud i uspjeh odlučili su mi dati šansu na 10. Klupskom svjetskom prvenstvu štapom iz usidrenog broda. Na takmičenju je učestvovalo 17 ekipa sa 68 takmičara, trajalo je 3 dana i lovilo se od 8:30 do 14h uz rotiranje takmičara kako bi šanse bile izjednačene. Moram napomenuti da sam prvog dana bio sa svjetskim šampionom Antonijem Đakominijem i da sam ostvario najbolji rezultat tog dana u brodu,

s obzirom da je bilo 8 takmičara. Nakon tri dana borbe sa prekaljenim morskih vukovima uspjeli smo da ostvarimo 3.mjesto koji je ujedno i najveći uspjeh nekog kluba sa naših prostora. Samim tim na kraju 2017. godine proglašen sam za najboljeg juniora Crne Gore.

Tokom sljedeće godine, 2018, opet uz dosta truda i napora uspio sam da na svakom takmičenju osvojam zlatnu medalju i ponovo budem najbolji junior.

Ovu godinu sam takođe počeo dobro, od 5 takmičenja na dva sam uzeo zlatnu medalju, a na jednom bronzanu. Čeka me još dosta posla i treninga jer sam kapiten juniorske reprezentacije koja će u septembru ove godine nastupiti na 19. Svjetskom prvenstvu štapom iz usidrenog broda u Italiji.

25.5 Intervju sa Jakovom Čvorovićem, bivšim učenikom naše Škole

Pratimo naše učenike i nakon što izđu iz srednjoškolskih klupa... jedan od njih koji zavrđuje posebnu pažnju svakako jeste i Jakov Čvorović. Jakov je kod nas završio za nautičkog tehničara u šk. 2015/16. godini, a sada je na studijama u Kini. Intervju sa Jakovom možete pročitati u nastavku...mi mislimo da je on momak za primjer...

– Jakove, kako si se odlučio da upišeš Srednju pomorsku školu?

Srednju pomorsku školu sam odlučio da upisem još u sedmom razredu osnovne škole. Odabrao sam Pomorsku školu zato što je jedna od najboljih u Crnoj Gori i njena diploma je međunarodno priznata.

– Koja si znanja i vještine stekao u srednjoj školi?

Stekao sam znanja i vještine koja su mi pomogla u nastavku školovanja u oblasti pomorstva.

– Završena Srednja pomorska škola za većinu znači odlazak na brod i plovidba... ti si odlučio da nastaviš da studiraš... zašto?

Da budem iskren, jedini razlog je bila stipendija za studije u Kini. Da se nisam opredjelio za to, vjerovatno bih sada bio na brodu.

– Jakove, moramo priznati, otišao si daleko od kuće, na drugi kontinent... kako je bilo odlučiti se za taj veliki korak? Kako su reagovali tvoji najbliži?

Dobio sam svu podršku od mojih roditelja, koji su čak bili i uvjereniji od mene da će dobiti stipendiju.

– Možeš li nam opisati studije? Koliko traju, koje zvanje stičeš završetkom studija? Gdje možeš raditi i koje poslove obavljati?

Trenutno studiram na Pomorskom Univerzitetu u Dalijanu, smjer navigacioni tehničar. Studije traju četiri godine i nakon završetka mogu obavljati poslove u navigacionoj industriji.

Slika 33. Jakov u Kini

– Kakve su metode i načini rada profesora sa studentima? Da li se razlikuje od načina rada u Crnoj Gori?

Predavanja traju sat i po. Učionice su velike i kapacitet im je od 30 do peko 100 studenata. Profesori uglavnom koriste projektor i druga poma-gala tokom rada na predavanjima.

– Kojom opremom raspolaže univerzitet?

Univerzitet raspolaže velikim assortimanom opreme, na primjer: čamci sa spasavanje, protivpožarna oprema, medicinska oprema, simulatori, učio-nice za vršenje ekspermenata itd.

– Koje su prednosti, a koji nedostaci studiranja u Kini i na tvom univerzitetu?

Prednosti su upoznavanje sa novom kulturom, jezikom i tradicijama. U Kini takođe ima puno stranaca. Upoznao sam mnogo ljudi iz svih djelova svijeta što je bilo veliko iznenađenje. Što se nedostataka tiče, najveći je udaljenost od kuće.

– Kakva je kultura i običaji ljudi sa kojima studiraš i živiš?

Kinezi su generalno veoma skromni i radni ljudi, ne slave kalendarsku novu godinu nego lunarnu, takođe, imaju mnogo festivala koje slave po lunarnom kalendaru. Neki od njih su: Mid-Autumn Festival, Dragon boat festival, Spring festival (lunarna nova godina) i mnogo drugih. Studenti i ljudi obično studiraju i rade u gradovima daleko od kuće i tokom festivala porodice se okupljaju i provode vrijeme zajedno.

Brzina kojom se Kina razvija je nevjerojatna, a da pri tom nije izgubila svoje tradicionalne vrijednosti.

– Koji su tvoji planovi po završetku studija?

Još uvijek nemam definisanih planova šta po završetku studija.

– Šta ti najviše nedostaje iz Crne Gore?

Na prvom mjestu je naravno porodica, a potom prijatelji i dalja rodbina. Naša hrana je takođe na spisku.

Našem dragom Jakovu želimo uspješan nastavak školovanja, da mu poro-dica, prijatelji i naša hrana i dalje nedostaju jer će nam se tako vratiti i mi ćemo u Boki imati poznatog i slavnog nautičara.

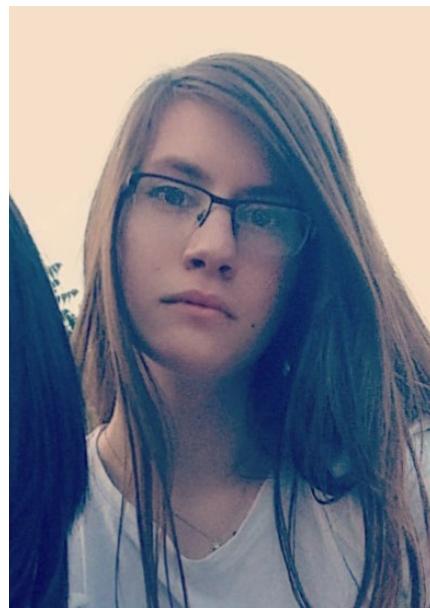
Intervju sa Jakovom vodio je prof. Miloš Trivić.

25.6 Ksenijin blok za crtanje

Oštrom oku profesorice Sanje Avramović nije mogao promaći blok za crtanje njeće učenice Ksenije Ćetković, razred III, obrazovni program Špeditersko – agencijска i carinska tehničarka. *Dragana, Ksenija crta anime, dobro se izvještila, odličan joj je i engleski jezik – mogli bismo je intervjuisati za školski Godišnjak?* – ovim pitanjem/sugestijom prof. Sanja se obratila urednici *Godišnjaka*, prof. Dragani... I, naravno, intervju je uslijedio. Ksenija nam se predstavila jezgrovitim odgovorima i svojim blokom za crtanje...

– **Ksenija, od kada crtaš?**

Crtam od petog razreda osnovne škole.

Slika 34. Ksenija Ćetković

– **Otkud ljubav prema crtanju, posebno prema animeu?**

Moja drugarica i ja mnogo smo voljele da gledamo japanske crtane filmove - anime – otud crtanje. U prvo vrijeme crtale smo obje..i Sanja i ja... kasnije već, Sanja mijenja interesovanje, a ja...ja anime crtam i dalje ☺

– **Što su, zapravo, anime?**

Anime – pa to je izraz kojeg koristimo za svaki animirani film ili seriju koji su izvorno nastali u Japanu.

– **Od koga si učila kako crtati anime? Jesi li pohađala časove crtanja?**

Hahahahah...recimo to ovako: moj učitelj crtanja je YouTube ☺ Recimo da sam samouka...počela sam pratiti tutorijale na YouTube-u...ima odličnih...I onda nisam mogla stati...puno sam naučila...A razmišljala sam i ovako: zašto plaćati časove crtanja, uzimati dodatne novce roditeljima kada nam internet pruža toliko mo-

gućnosti, samo ih treba pametno koristiti.

– Crtaš li još nešto?

Još uvijek se tražim...između anima i realizma (zbog anatomije)...realistički crtež mi se veoma sviđa...volim taj plastični, do najmanjeg detalja, prikaz ljudskog tijela, ljudskog pokreta...

– Odakle crpiš inspiraciju za svoje crtane junake/kinje?

Inspiracija – lični život i životi drugih ljudi, naravno inspiraciju crpim i iz muzike koju slušam...a slušam trap muziku, engleski pop, japansku muziku...

– Da li ti se zbog nečega konkretnog dopadaju anime?

Anime mi se posebno dopadaju zbog priče...em crtanje em animacija nacrtanog...kao da se nacrtanom udahne život, prohodaju vam pred očima, progovore, zaplaču...a vi ih stvorili...moćan je osjećaj ☺

– Pribor za crtanje?

Prvo sam crtala sa običnom olovkom, vremenom otkrivam da najviše volim vodene boje, markere, ali i drvene bojice...

– Načuli smo da voliš i strip...bi li nam nešto rekla i o tom svom interesovanju? Stidljivo nam je priznala sljedeće:

Pomalo se oprobavam i u vodama stripa, ali još imam problem da napravim pravu strip priču.

– Doba dana kada si najviše inspirisana za crtanje?

Crtam najviše iza ponoći, u kasne sate...ali i u toku časova, možda čak i najviše za vrijeme časova ☺

Ljeti baš i ne crtam...ljeti sam više

u pokretu...a da bi se crtalo treba da je stol ispred vas, da sjedite za njim i da ste mirni...zato u školi najviše crtam – moram biti mirna, i budem...a onda me prazan papir na stolu preda mnom prosto mami da crtam...i onda crtam ☺

– Rekla si nam da te crtanje oduvijek fasciniralo...zašto? Što je magično u crtanju?

Crtanjem sam fascinirana, smatram da je magija u stvaranju, jer crtanjem stvaram. Volim osjećaj moći koju mi daje crtanje – kao da nadahnjem život svojim likovima...Nactaš što god želiš i onda mu udahneš život – animacijom...i taj neko koga si osmislio može da dalje priča svoju priču ...to mi je nekako bolje čak i od same glume...eto

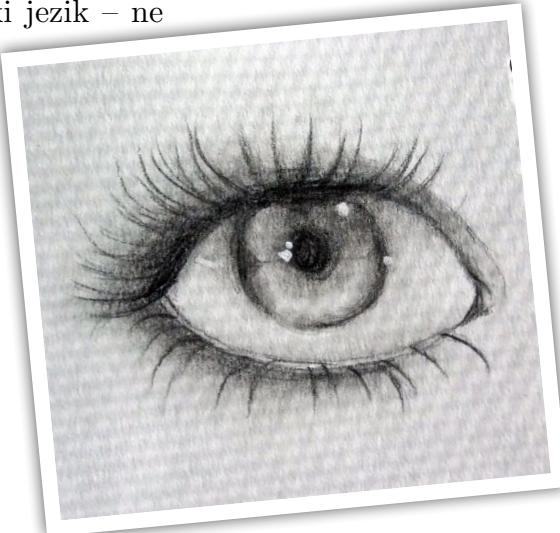
Bojama prenosim emocije, hladnjim bojama tužne, toplijim bojama crtam sreću...mada...i nema nekog pravila...kako me ponesu boje ☺

– Rekla si nam da kroz crtanje i učiš...pojasni nam tu svoju tvrdnju...

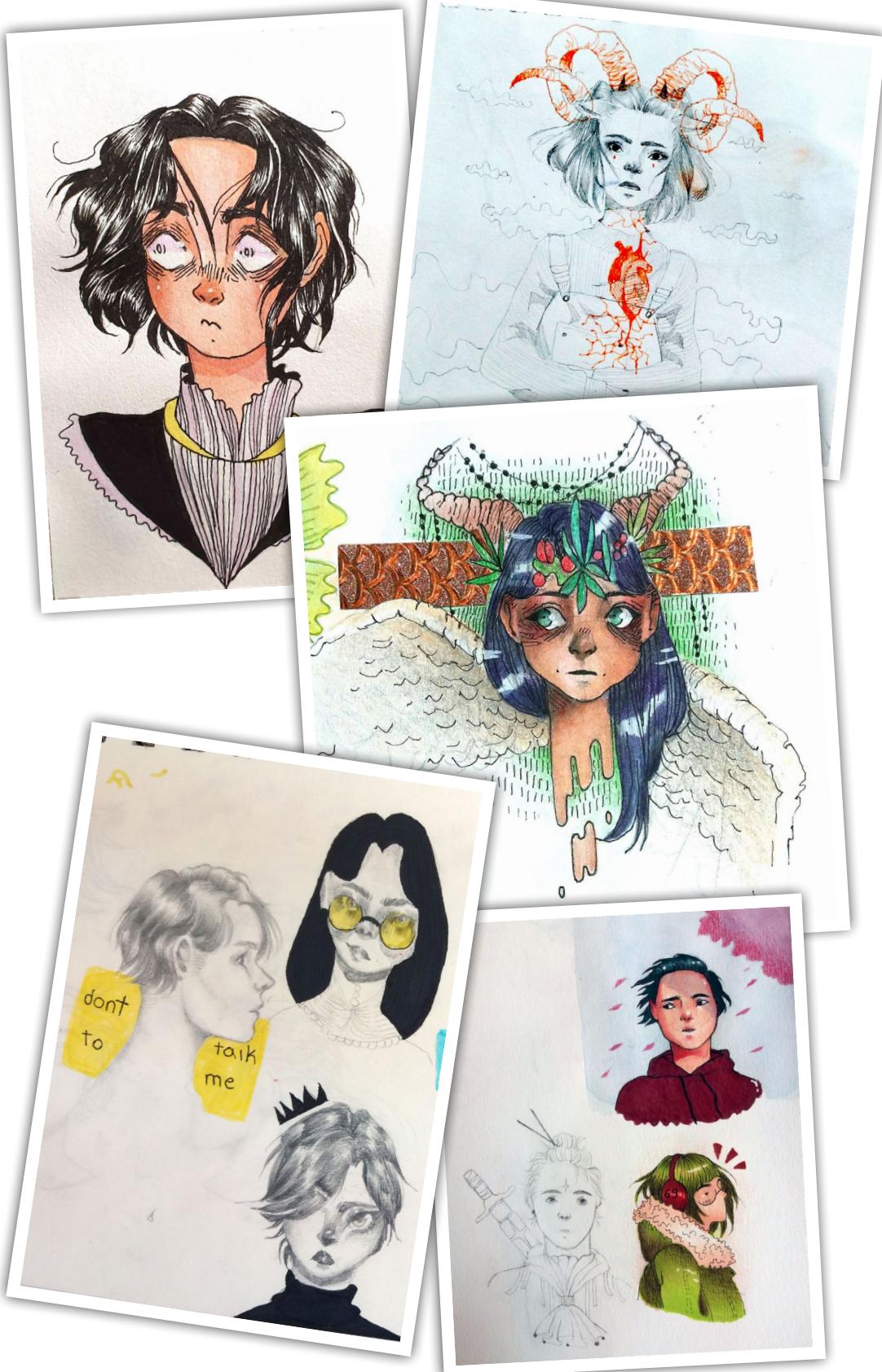
Anime su mi približile japansku kulturu, željela bih da odem u Japan, da probam njihovu hranu, odjeću...da obidem njihove znamenitosti...uz anime sam još više zavoljela i engleski jezik – ne znam japanski pa priču anima jedino i mogu da pratim zahvaljujući poznavanju engleskog jezika.

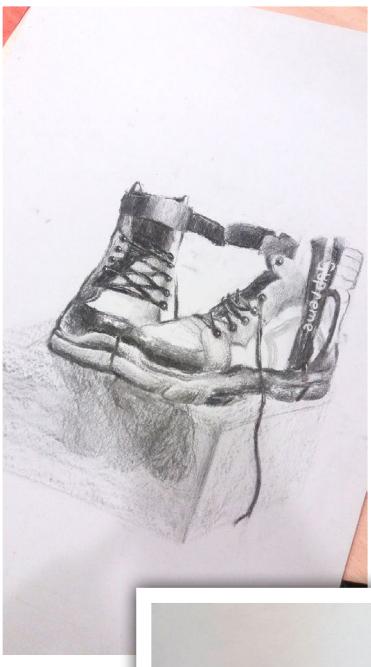
– Za kraj...sem crtanja, što još voliš...ili ovako: voliš li posebno neke časove?

Volim časove engleskog jezika i časove fizičkog vaspitanja.

25.7 Naša višestruko talentovana Maja Maslovar

Zamolili smo našu Maju da nam se predstavi...mislimo da njeni životni izbori i interesovanja mogu drugima poslužiti za primjer.

Ja sam Maja Maslovar, imam 16 godina, učenica sam drugog razreda Srednje pomorske škole, obrazovni program Nautička tehničaka. Ljubav prema moru, brodovima i putovanjima, bila je presudna pri izboru srednje škole. U slobodno vrijeme se bavim ribolovom, plesom i jedrenjem. Naizgled, nespojiva interesovanja, ali to je ono što me zaista čini srećnom.

Moje interesovanje za ples je počelo dok sam gledala plesne grupe na televiziji i sanjala sam da će i ja jednog dana biti ta koju će ljudi gledati kako izvodi razne plesne tačke. Moj san se ostvario. Već deset godina se uspješno bavim plesom.

Ono što bih posebno izdvajala iz tih 10 godina bavljenja plesom je učešće sa plesnom grupom Bellissima iz Tivta u popularnoj televizijskoj emisiji Ja imam talenat. Tada smo stigli do polufinala. Nažalost, nismo ušli u finale, ali za nas je ovo bio veliki uspjeh pa se i dan danas sa osmijehom na licu sjećamo tog takmičenja.

Brojna putovanja po cijeloj Evropi, druženja, sticanja novih prijateljstava donijelo je i mnoštvo medalja (preko 50), diploma i pehara.

Ljubav prema plesu me je dovela i do kluba Modest u kojem sam se oprobala i kao mažoretka, a iste godine sam na međunarodnom takmičenju u Hrvatskoj osvojila 3. mjesto kao solista.

Između treninga, druženja i putovanja napravila sam mjesto i za drugi hobi-ribolov, kojim se bavim već 6 godina. Kao član SRK Pagar išla sam na brojna opštinska i državna takmičenja u ribolovu i time uspjela da se kvalifikujem za reprezentaciju Crne Gore. Posljednje veliko zadovoljstvo bilo je, kada sam učestvovala na svjetskom prvenstvu u ribolovu u malom gradu Gallipoli u Italiji. Još uvijek sam pod utiskom i već se radujem sljedećem takmičenju.

Odnedavno sam član jedriličarskog kluba Delfin, te se nadam, da će uskoro moći da se pohvalim uspjehom sa neke regate.

Na kraju bih svima preporučila da se opredijele za bavljenje nekim sportom, jer svaka medalja na zidu nosi svoju priču i dozu sreće, igre i druženja.

Profesorica Maja Mršulja razgovarala je sa našom talentovanom Majom.

25.8 Kineski jezik i Ljetnji kamp u Kini - Nađina iskustva

Naša učenica, predsjednica Učeničkog parlamenta, Nađa Srdić, polaznica je kursa za kineski jezik i kulturu. Ona je kao i već spominjani učenik, Jakov Čvorović, otišla u Kinu, samo njen odlazak je imao drugi povod.

Nađa je tokom školske 2018/2019. godine, učila i pohađala kurs ponedjeljkom i srijedom u prostorijama naše Skole, a potom i na *Fakultetu za turizam i hotellerstvo*.

Pomagala je profesorima iz instituta *Konfučije*, aktivno učestvovala u razgovorima vođenim na seminarima i prosto se zaljubila u bogatu kinesku kulturu, položila testove i omogućila sebi odlazak na Ljetnji kamp. Nađa se takmičila i za Chinese brige na kojem je recitovala kinesku poeziju.

Kada smo je pitali o cijelokupnom utisku, rekla je da svakome preporučuje kurs jer pruža brojne mogućnosti u budućnosti, jedna od mogućnosti je i odlazak na Summer camp u Kinu.

Summer camp polaznicima kursa kineskog jezika daje mogućnost da posjete i upoznaju Kinu na nešto drugačiji način, kroz radionice, razne posjete i časove. Polaznici Ljetnjeg kampa uče razne vještine: tradicionalnu kinesku vještinu kidanja papira, crtanje tradicionalnih maski za lice, plesne korake za njihove tradicionalne igre, upoznaju se sa kineskom nošnjom i njenim posebnostima, uče o poznatoj Pekinškoj operi...

Nađa je u Kini provela tri sedmice u julu 2019. godine, obišla je cijelu Hunan provinciju, razne znamenitosti, paviljone, kao i Kineski zid koji se računa kao jedno od sedam svjetskih čuda. Obišla je i Zabranjeni grad, Dufu paviljon, Tian Men trg ... Ovaj kurs omogućava i razne stipendije i poslovanja u budućnosti. Pored toga, upoznavanje njihovog velikog društva, tržišta i veličanstvene kulture.

Naša učenica, Nađa, svima toplo preporučuje ovaj kurs, svim zainteresovanim učenicima poželjela je dobrodošlicu na sljedećem času kineskog jezika i kulture.

Slika 35. Nada u tradicionalnoj kineskoj nišnji

25.9 Naša Nikolina - fudbalerka

Slika 36. Nikolina Perunović, golmanka

Predrasudu po kojoj fudbal ne može biti popularan sport među djevojkama vrlo uspješno suzbija Nikolina, učenica 3. razreda, obrazovni program Špeditersko-agancijska i carinska tehničarka.

U narednim redovima, čitaćete o Nikolini Perunović, našoj fudbalerki.

Još kao mala, pokazivala sam interesovanje za sport, a bavila sam se raznim sportovima. Međutim, nikako se nijesam mogla odlučiti, tačnije nijesam sebe pronalazila ni u jednom od tih sportova. Moje prve, tako reći fudbalske korake, sam, kao i većina djece, napravila na školskim terenima. Uvijek mi je bilo zanimljivo igrati fudbal, međutim nikada to nijesam shvatala ozbiljno, sve dok se u mom gradu nije otvorio Ženski fudbalski klub.

Odlučila sam da svoju strast prema fudbalu podignem na veći nivo. Vodenja tom željom, upisala sam se u hercegnovski ŽFK Obilić, moram priznati da sam u klubu, kao najmladi član, imala veliku konkurenčiju. Nije bilo nimalo lako izboriti mjesto za prvi tim, ali nikada nijesam željela odustati, jer sam željela dokazati da ja mogu!

U početku sam počela kao igrač, međutim sticajem okolnosti sam stala na gol i nakon velikog premišljanja sam odlučila i pokušati. Vremenom sam shvatila da nijesam pogriješila. U prvo vrijeme, utakmice sam, kao i svi početnici, počinjala sa klupe, ali sam uvijek bila spremna da se dokažem.

Te male minutaže koje sam dobijala na terenu koristila sam da na najbolji mogući način predstavim sebe i svoje mogućnosti tj. da dokažem koliko vrijedim. Krajnji rezultat mojih dokazivanja je bio poziv da igram za reprezentaciju Crne Gore.

Sa 14 godina sam imala priliku prvi put da obučem dres reprezentacije i

da zaigram za svoju zemlju kao prvi golman. Taj poziv mi je ulio još veće samopouzdanje i želju za dokazivanjem... što se, nažalost, negativno odražilo na druge stvari. Popustila sam u školi i zapostavila tu vrstu obaveza, zbog treninga i utakmica. U početku je bilo teško da uskladim fudbal sa školom. Kada sam počela da pohadam Pomorsku školu u Kotoru, bilo mi je naporno zbog putovanja, jer sam svakog dana iz škole odlazila pravo na trening. Nikada nijesam mogla podnijeti da propustim nijedan trening.

Uz veliku podršku mojih roditelja, koju mi od početka nesebično pružaju, počela sam polako da uskladjujem obaveze i dovedem ih u red.

Kako prošle godine nijesam mogla da igram u svom klubu, koji se tada nije takmičio u prvoj ligi, uz podršku kluba i roditelja odlučila sam da ne propuštam priliku već da predem u ŽFK Cvetex iz Berana i odigram polusezonu kao prvi golman.

Otac me je konstantno podržavao i nije propustio nijednu moju utakmicu. Na svaku utakmicu me je vozio i ponosno gledao sa tribina.

Ove godine igram za ŽFK Obilić i prvi sam golman kao i u reprezentaciji Crne Gore. Do sada sam prošla sve selekcije reprezentacije i sada mi je cilj da se izborim za mjesto u A selekciji.

Odjeljenjskom starješini prof. Nataši Stojanović zahvaljujemo što nam je skrenula pažnju na Nikolinu.

Razgovor sa Nikolinom vodila je prof. Maja Mršulja.

